

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

I. Judaei pertinaciae suae sibi conscii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

qui audiat hoc, attendat, & auscultet futura?

IIa. 53. 1. Quis credidit auidiui nostro, & brachium Domini cui revelatum est?

IIa. 65. 2, & seq. Expandi manus meas tota die ad populum incredulum, qui graditur in via non bona post cogitationes suas. Populus qui ad iracundiam provocat me ante faciem meam semper: qui immolant in hortis, & sacrificant super lateres, qui habitant in sepulcris, & in delubris idolorum dormiunt, qui comedunt carnem suillam, & jus profanum in vasis eorum; qui dicunt, Recede a me, non appropinques mihi, quia immundus es: isti fumus erunt in furore meo, ignis ardens tota die. Ecce scriptum est coram me: non tacebo, sed reddam & retribuam in sinum eorum iniquitates vestras, & iniquitates patrum vestrorum simul, dicit Dominus; qui sanctificaverunt super montes, & super colles exprobraverunt mihi: & remetiatur opus eorum primum in sinu eorum.

Jerem. 5. 21, 23. Audi, popule stulte, qui non habes cor: qui habentes oculos non videris; & aures, & non auditis. . . . . populo autem huic factum est cor incredulum, & exasperans; recesserunt, & abierunt.

Jerem. 8. 7, & seq. Apprehenderunt mendacium, & mlaerunt reverti. Attendis, & auscultavi, nemo quod bonum est loquitur; nullus est qui agat penitentiam super peccato suo, dicens, Quid feci? omnes conversi sunt ad cursum suum, quasi equus impetu vadens ad praelium. Milvus in caelo cognovit tempus suum; turtur, & hirundo, & ciconia custodierunt tempus adventus sui: populus autem meus non cognovit iudicium Domini. . . . . Confusi sunt sapientes, perterriti, & capti sunt: verbum enim Domini projecerunt, & sapientia nulla est in eis.

Ezech. 12. 1, 2. Et factus est sermo Domini ad me, dicens, Fili hominis, in medio domus exasperantis tu habitas; qui oculos habent ad videndum, & non vident; & aures ad audiendum, & non audiunt; quia domus exasperans est. Et Ezech. 2. 5, & seq. & 3. 9, 26, 27. & alibi saepe.

Ose. 4. 1, & seq. Audite verbum Domini, filii Israel, quia iudicium Domino cum habitatoribus terra: non est enim veritas, & non est misericordia, & non est scientia Dei in terra. . . . . Verumtamen unusquisque non iudicet, & non arguatur vir; populus enim meus, sicut hi qui contradicunt Sacerdoti. . . . . Conticuit populus meus, eo quod non habuerit scientiam, quia tu scientiam repulisti, repellam te ne sacerdotio fungaris mihi.

tibus; non credentibus autem, lapis quem reprobraverunt adificantes, hic factus est in caput anguli, & lapis offensionis, & petra scandali, his qui offendant verbo, nec credunt in quo & positi sunt.

I. Judaei pertinacia sua sibi conscii. II. Doctrinae Christi Jesu veritatem confirmant Judaei, dum oppugnant.

Judaei pertinacia sua sibi conscii.

I. **N**E hic quidem repugnantes habemus Judaeos, suae sibi contumaciae & impietatis conscios. Nulla alioquin arte eludere possent Iosephi testi-

monium, de popularium suorum horrendis flagitiis sic differentis: *οτι αν υποσφαι- μιν ειπαι, α μοι καλδη το παθος διμα ρωμαίων βραδυώντων επι τους αλιμείους, η καταποθίνας αν υπο χρομαί, η κατακλυδύνας τιω πόλιν, η τους ε σοδομιωτες μετα- ραβειν κερωνες πολυ οδ ην αυτα παθόντων ηνικε ησταν αδιωτιεαν.* Dicere equi- dem non verebor, que me dolor jubet. Sic existimo, si hos impios adoriri cunctari fuissent Romani, vel voragine absorbendam fuisse Civitatem, vel undis obruendam, vel iisdem eliden- dam fulminibus, quibus Sodomitica olim regio obruta est. Nequiores enim tulit progeniem, & Dei magis contemtricem, quam qui hac perpessi sunt. Idem alibi: *εχρητο γαρ πως ο χειρ ο καιν ο πανδοπαης εν τις Ιουδαίους ποικείας πολυφορες, ως μηδεν κακίας ερ- ζον αφεμκτον καταλαπειν, μηδ ε τις επνοία διαπατήεν εδελήσεν, εχρη αν η κρινότε- εον εχολπειν ούτως ιδια τε ε κοινή πάντες ενόσσαν, και ως ες εσβαλιν αλλήλους εν τε ταίς ως ες τον θεόν ασεβείας, η ταίς εις τους πλησίον αδικείας επιλονέκοντα.* Tem- pus enim illud omnigene inter Judæos nequitia ferax fuit; adeo ut nullum pravitatis faci- nus admittere pretermiserint, nec si quis aliquod animo velis confingere, ullum magis inu- sitatum posse reperire. Adeo in omnes privatim & publice morbus hic incubuerat, & ut se invicem superarent, tum impietate in Deum, tum & in proximos flagitiis, contendebant. Quasunque ergo pertulerunt calamitates, à Deo ipso injurias suas persequente iis inflictæ sunt. Plenis ad buccis ad suos vociferabatur Josephus, cum maledictis pete- retur; pejora meritum se fatebatur, qui contra Dei decretum eos servare vellet, à Deo jam damnatos: prædixisse præcos vates tum hæc eventura, cum civili bello sese con- ficerent. Demum miserabili hac exclamatione convitia sua & querelas cladebat:

Joseph. De bell. Jud. libr. 6. cap. 37.

Joseph. De bell. Jud. libr. 7. cap. 30.

*θεός αεξ, θεός αυτός επάχη μ' ρωμαίων κατάρσον αυτς (ισρα') πέρ, η τιω τσοούτων μασιμύτων γέυουσαν πόλιν αναπαλά. Deus profecto, Deus ipse cum Romanis ignes iustia- les [Templo] ipsi injicit, & Civitatem tot piaculis plenam excindit. Idem ipse Titus in Hierosolymitana obsidione, quasi divino afflatus spiritu, palam inter suos prædi- cabat: ελίας, inquiebat, ε λιμός, η πολυορία, η θρη μηναημάτων πύονα πύρη, η αν άλλο, η θεα μβίη μήνης καινοίς, βουθρα δ ηματιεα; Seditio, & fames, & obsidio, & muri sine machinamentorum nostrorum ope sponte procumbentes, quidnam indicant aliud, quam Deum ipsis iratum esse, nobis vero opitulari? Et alio loco: *καπδων ζουω (ήτος) τό τε νασόν αυτων (πυρζών) υλος, η το μέγαθ ε κασης πέρους, τιω τε ανεβίθαν ε αρ- μονίας, ε σοσι μβρ ευερε, η λίκου η σταν τιω αναλασιν, αυω θεα ηε ε πολεμίσσασμω, εση, και θεός ην ο ηβδ ε ηβ ερουμάτων Ιουδαίους κηβελών επει χερίε τε ανθεζώντων, η μηχαναι, η ως ες τούτοις τις πύροσε διείμα;* Titus ergo solida murorum altitudine conspecta, & singulorum lapidum magnitudine, & accurata compage, & quantum hi in latum, quantum item in altum paterent; Deo, inquit, favente bellum gessimus, & Deus ab istis munitioni- bus Judæos detraxit: nam quid manus hominum vel machine possunt adversus has turres?*

Joseph. De bell. Jud. libr. 7. cap. 8.

Joseph. De bell. Jud. libr. 7. cap. 4.

Joseph. De bell. Jud. libr. 7. cap. 43.

Thalmodista etiam in Baba metzia, majores suos Deo pœnas dedisse aiunt, quod Legi verba sua anteferrent. Item in Parte γυγ, sive De festis, libro septimo, ca- pite tertio, Israëlitarum pervercacia, canis, galli, hirci, & spinæ protervia comparatur. Scribit vero Aben Ezra ηπτον illud, quod è sexagesimo quinto capite Ιαζα sumimus, in quo tota die manus suas ad populum incredulum expandisse se dicit Dominus, à R. Mose Haccohen Israëliticæ genti adscribi. Quod à Paulo factum est in Epistola ad Romanos.

Thalm. Parm Nezichin, libr. 1. Part. a. c. 7.

II. 63.

Rom. 10. 12.

II. Ergo cum Judæorum pertinacia manifestis oraculis prædicta sit, atque idem Spiritus, qui venturi Jesu κερηα in Libris sacris consignabat, hanc Judæorum ob- stinationem & obfirmatam diffensionem in iis prænuntiaverit, dum doctrinæ Christi Jesu veritatem oppugnant Judæi, tum eam utique vel maxime confirmant; quippe pervercacia sua libris iisdem adfruentes fidem, qui Christum Jesum nuntiant.

Doctrina Christi Jesu veritatem con- firmant Ju- δæi, dum op- pugnant.

CAPUT CLXII.

Judæorum rejectio & dispersio, eorumque abolenda sacrificia.

DEUT. 28. 28, 29. Percutiat te Domi- nus amentia, & cœcitate, ac furore mentis, & palpes in meridie, sicut palpare solet cæcus in tenebris, & non dirigas vias tuas, omni- que tempore calumniam sustineas, & opprima- ris violentia, nec habeas qui liberet te.

MATH. 21. 40, 41. Cum ergo ve- niet Dominus vinea, quid faciet agricolis il- lis? Aiunt illi, Malos male perdet, & vineam suam locabit aliis agricolis, qui reddant ei fructum temporibus suis. Marc. 12. 9. Luc. 20. 15, 16.

is quem re- as est in ca- & patre seu- c creatus is

esum umacie & ephi adu-